

	Invald år
Fred. Lindbom, Provisor	1886
C. Ad. Carlson, Konsul	"
Carl Cedergren, Bokhållare	"
John Hedström, Handlande	"
Olof Pettersson, Apotekare	"
Lars Munthe, Landtbrukare	"
Otto Swahn, Jernhandlare	"
J. Eklund, Bokhållare	"
J. Ludvigsson, Sjökapten	1887
N. H. Hejdenberg, Bokhållare	"
Erik Landström, d:o	1888
Gunnar Dahlqvist, d:o	"
K. A. Lyberg, d:o	1891
E. Carlson, Verkmästare	1892
Carl E. Ekman, Skeppsklarerare	"
Nils Holst, Kontorist	"
H. Hägwall, Bokhållare	"
Hj. Klint, Kontorist	"
Wilh. Klintberg, Bokhållare	"
Hugo Lindbom, Provisor	"
Nils Lindström, Handlande	"
Emil Nyberg, Löjtnant	"
L. P. Olofsson, Kammarskrifvare	"
C. A. Samsioe, Tandläkare	"
G. Sörman, Handlande	"
A. Wedin, Bryggmästare	"
W. Ljungberg, Bokhållare	1893
Knut Falck, Handlande	1894
Lars Broander, d:o	"
Emil Sjöström, d:o	"
Wilh. Procopée, d:o	"
W. Lange, Notarie	"
Arv. Forsberg, Bokhållare	1895
Carl Häggström, Guldsmed	"
C. Ljungberg, Landtbrukare	"
Sylve Norrby, Bokhandlare	"
John Wessman, Reservlöjtnant	"

II.

WISBY IDROTTSFÖRENING.

»Målet för all slags idrott skall vara att bilda ett underlag för mannkraft, fromhet och medborgerlig dygd samt en kärlek, som är villig till uppoffring för fäderneslandet».

P. A. Säve.

I början af mars månad 1887 lästes i Visby tidningar följande upprop:

Vänner af idrott.

Undertecknade taga sig härmed friheten att inbjuda Visby idrottsälskande unge män till ett sammanträde å stadshotellets blåa sal lörd. d. 5 mars kl. 8 e. m. för att söka afhjelpa en härstädes länge känd brist på en allmän idrottsförening samt söka åstadkomma en sådan.

M. Klintberg Hj. Sillén
C. S. Engström John Munthe
C. Malmberg.

Detta möte egde rum under talrik tillslutning, och ett lifligt intresse spordes för att en dylik förening måtte komma till stånd. För att inom 8 dagar utarbeta förslag till stadgar och arbetsplan tillsattes en komité bestående af: hrr M. Klintberg, Prim. Peterson, Hj. Sillén, C. S. Engström, Osc. Cederström, J. Munthe och C. Malmberg.

Ett nytt sammanträde utlystes till d. 12, hvarvid i hufvudsaklig öfverensstämmelse med komiterades förslag antogos följande stadgar:

§ 1. Föreningens ändamål är att öfva och uppmuntra till idrotter af hvarjehanda slag, såsom segling, rodd, gymnastik, skridskoåkning, bollspel, schmitzeljagt, simning samt gång- och språng-sport m. m.

§ 2. Styrelsen väljes för 1 år, utgöres af 5 personer, af hvilka 1 är ordf., 1 vice ordf., 1 se-

kreterare och 1 skattmästare, hvarförutom instruktörerna äro sjelfskrifna ledamöter.

§ 3. Föreningen utser — för två år i sänder — en instruktör för hvarje idrott, som sådan fordrar.

§ 11. Skolyuglingar må kunna inbjudas att i föreningens öfningar kostnadsfritt deltaga.

§ 12. Öfningarna anordnas af styrelsen och tillkännagifves på lämpligt sätt.

Sedan sålunda ofvanstående stadgar blifvit antagna, ansågs Visby Idrottsförening konstituerad, hvar efter samtliga närvarande antecknade sig som ledamöter. Dessa voro:

Postexped. P. A. Andersson	Jägmäst. El. Herlitz
Kamrer J. A. Bergenstjerna	Guldsmed Karl Häggström
Bokh. Gunnar Bolling	Adjunkt M. Klintberg
Friherre O. Cederström	Bokh. Erik Landström
Bokh. J. P. Eklund	Kontorist C. Malmberg
Löjtnant C. S. Engström	Handl. John Munthe
Handlanden Knut Falck	Löjtnant Pr. Peterson
Kassör John Hellgren	Bokhåll. O. Svahn.

Derefter förrättades val af styrelse, hvarvid utsågos: Till ordf. Löjtn. P. Peterson, vice ordf. Löjtn. C. S. Engström, sekreterare Adj. M. Klintberg, skattmästare Kontoristen Karl Malmberg, samt till ledamot utan särskild funktion Bokhåll. Otto Svahn.

Sålunda finna vi endast 10 dagar efter upproppet i tidningarna Visby Idrottsförening färdigbildad, stadgar utarbetade och antagna, samt styrelse tillsatt.

Man beslöt att för föreningens räkning förhyra badhuset på vågbrytaren för instundande sommar.

Strax på våren togo öfningarna i boll och varpa sin början; dervid bestämdes, att hvarje parkspelare skulle för hvarje förlorad park till kassan erlägga 3 öre.

Vid sammanträde i början af augusti framstälde ordföranden å styrelsens vägnar förfrågan, huruvida föreningen önskade deltaga uti det af Visby Bollklubb

till den 11 sept. annonserade "våget". Denna fråga blef med "ja" besvarad, och i sammanhang härmed utsågs Notarien R. Wahlström till parkkarl samt fick i uppdrag att utse medspelare.

Vidare beslöts, att föreningen den 4 sept. kl. 12 midd. skulle anställa simuppvisning vid badhuset på vågbrytaren, jemte vid sådana tillfällen brukliga täflingar i hoppning, dykning m. m.

Denna simuppvisning, som gynnades af en förträfflig väderlek och åsågs af flere hundra personer af alla åldrar, kön och stånd, leddes af Löjtn. Peterson. I densamma deltog 12 ledamöter, bland hvilka hrr A. Dahlqvist, H. Hedström och El. Herlitz otvifvelaktigt voro de mest framstående. Förutom sträcksimning, språng af flere slag, volter, dykning, simning under vattnet m. m. omfattade uppvisningen äfven åtskilliga komiska nummer, såsom "harsprång" och "räddning af en förment drunknande", hvilket väckte mycken munterhet bland åskådarna.

Sin första lager skar Visby Idrottsförening vid det ofvan anförda "våget" den 11 sept.

Uti dessa täflingar deltog föreningen med följande medlemmar: hrr J. Bachér, A. Dahlqvist, W. Engström, E. Herlitz, A. Laurin, H. Munthe och R. Wahlström, den senare parkkarl. Till motspelare erhöill man Mästerby våg, enligt uppgift "värdiga" motståndare. I detta parkspel, det utaf alla dylika den dagen af allmänheten mest uppmärksammade, segrade Mästerbyboarne, ehuru det ända mot slutet såg ut, som om Idrottsföreningen skulle vinna. Enligt kännares utsago visade Idrottsföreningen prof på ett vackrare spel än sina motståndare, i det man bemödade sig att ge ut höga lyror, vackra inslag och i allmänhet ett gentilare spel.

Till frispel valde segrarne krokfingerdragning, hvari idrottsföreningen mot förmodan vann, hvarefter den till andra frispel bestämde kappsprungning, uti hvilken täflan föreningen likaledes afgick som segrare;

föreningen hade alltså vunnit i våget och inhöstade segerns lön 10 kr. Idrottsföreningens parkkarl Notarien R. Wahlström erhöll ett extra pris af 5 kr. för utmärkt skicklighet.

Angående föreningens vinteröfningar bestämdes, att gymnastik skulle öfvas två aftnar i veckan med en timme hvarje gång; äfvenså skulle schnitzeljagter anställas, då tillfälle dertill lämpade sig.

Till instruktör i bollspel utsågs herr Gunnar Bolling. Frågan om anläggandet af en skridskobana kom före och beslöts dervid:

att styrelsen för erhållande af lämplig plats till densamma skulle göra framställning dels till hamndirektionen att få disponera öfver en plats framför artillerikasernen mellan stenkajen och kanalen, samt att i händelse yttre hamnen tillfröse, föreningen skulle få förfoga öfver densamma; dels hos sällskapet D. B. W., att dertill få använda paviljongplanen. Vidare skulle styrelsen, med hvilken hr John Hellgren i och för denna sak förenades, inom en vecka inkomma med yttrande i frågan samt kostnadsförslag.

Påföljande år 1888 omvaldes samma styrelse med undantag af att herr J. Hellgren utsågs till sekreterare efter Adj. M. Klintberg, hvilken afsagt sig förtroendet.

Den 3 juni firade man föreningens ettåriga tillvaro med bollspel å södra hyrummet och en festlig kollation i paviljongen.

I november tillkännagaf ordföranden att styrelsen hade för anläggande af en skridskobana förskaffat dispositionsrätt öfver Fabrikör Stenström tillhöriga s. k. "Blekhagen" eller "Bleken", hvilken, sedan den blifvit uppmätt och behörigen afvägd, befunnits särdeles passande för ifrågavarande ändamål, helst riklig vattentillgång från en i närheten befintlig kanal lätt och beqvämt torde kunna anskaffas. Styrelsen erhöll nu föreningens bemyndigande att till

möjligast billiga kostnad å ifrågavarande plats anlägga en skridskobana.

För år 1889 utsågs till instruktörer i bollspel hrr J. Bachér, i schnitzeljagt E. Herlitz och i gångsport C. S. Engström; hvarjemte styrelsen omvaldes med undantag af att Not. J. Bachér öfvertog sekreterarebefattningen efter herr J. Hellgren.

Sedan föreningen vid ett föregående sammanträde fattat beslut, att i stället för det förhyrda badhuset å vågbrytaren, hvilket af vågorna spolats bort, dersammastädes sjelf låta uppföra ett nytt badhus och gifvit styrelsen uppdrag, dels att förskaffa hamndirektionens medgifvande dertill, dels ock att låta uppgöra ritning och kostnadsförslag deröfver, framlades vid sammanträde den 3 april 1889 för föreningen såväl ritning som kostnadsförslag, slutande å kronor 530; hvarjemte företeddes ett med byggmästare ingånget kontrakt, hvari denne förbinder sig att uppföra ett badhus enligt ritningen för den summa, hvarå kostnadsförslaget slutade.

Detta kontrakt blef af föreningen gilladt.

För att nu anskaffa medel till badhusets uppbyggande beslöt man, att uppräta listor för aktie-teckning; att föreningens ledamöter först skulle erbjudas teckna sig samt det bristande kapitalet åstadkommas genom teckning af utom föreningen stående personer; att aktierna skulle lyda å fem kronor och inbetalas till fullo före den 1 nästkommande maj; att aktierna skulle återbetalas genom utlottning årligen i mån af vinstens storlek, så att efter hand alla aktierna skulle blifva återbetalda, hvarefter badhuset vore föreningens egendom; samt att för åstadkommande af hastig teckning skulle tillsättas en komité bestående af styrelsen och tre ledamöter, hvilken skulle söka anskaffa tecknare af aktier, och valdes till ledamöter i denna komité Kamrer J. A. Bergenstjerna, Friherre O. Cederström och Postexpeditör P. A. Andersson.

Den 19 juni afsynades och godkändes arbetet med badhuset, hvilket omedelbart derefter öppnades till allmänt begagnande.

I början af år 1890 föreslog vice ordföranden Löjtn. Engström, att föreningen skulle hos sällskapet D. B. W. anhålla om ett anslag af 200 kr. för anordnande af täflingar i bollspel m. m. instundande höst; detta förslag blef af föreningen gilladt och godkänt. Vid sammanträde den 17 maj tillkännagaf emellertid ordföranden, att sällskapet D. B. W. af brist på medel ej kunnat bifalla föreningens anhållan om bidrag till täflingar i gotländska folklekar, hvar för föreningen innevarande år måste afstå från att tillställa dylika täflingar. Ledamoten Alg. Sandberg begärde då ordet och föreslog, att föreningen skulle utse en komité för att insamla medel till och anordna en dylik täflan på eftersommaren, hvarvid herr Sandberg framhöll, hurusom medel torde kunna anskaffas genom bidrag från Jernvägsstyrelsen, Gotlands Gille i Stockholm och möjligen ångfartygsbolaget "Gotland": genom anordnande af en konsert och listors utsändande för teckning af sådant bidrag.

Föreningen beslöt, att till ett kommande sammanträde uppskjuta denna fråga; emellertid skulle styrelsen till dess öfverlägga om förslaget och då afgifva yttrande derom.

Med anledning af denna herr Alg. Sandbergs motion beslöt föreningen vid nästa sammanträde, på styrelsens förslag, att utfärda upprop till samtliga idrottsföreningar och bollklubbar på Gotland att sammanträda i Visby för öfverläggning angående idrottstävlingar innevarande sommar och uppdrog åt herr Sandberg att formulera och i tidningarna införa ett sådant upprop. Resultatet af herr Alg. Sandbergs motion och detta upprop blef idrottstävlingarna på Visborgs slätt, hvilka vi eguat ett särskildt kapitel.

Från föreningens ordförande Löjtnant Pr. Petersson, som afflyttat från orten, ankom i slutet af året

en skrifvelse, innehållande hans afsked från föreningen; härpå svarades med ett telegram uttryckande föreningens känslor af tacksamhet och tillgifvenhet för honom.

Påföljande år 1891 valdes ny styrelse bestående af: ordf. Löjtnant C. S. Engström; vice ordf. Notar. J. Bachér; sekret. Red. Alg. Sandberg, skattnästare Bokh. J. Eklund och femte ledamot Löjtn. Hj. Sillén. Denna styrelse har år från år blifvit omvald och kvarstår ännu i år endast med den skilnad att skattnästarebefattningen innehafves af herr Arvid Grönstrand.

I februari 1891 ankom förfrågan från organisationskomitén för den internationella gymnastikfesten i Stockholm d. 15—19 maj, huruvida föreningen kunde åstadkomma, att Gotland vid denna fest blefve representeradt genom ett par lag pärkspelare och några stångstörtare. På ordförandens förslag lmnade föreningen sitt bifall dertill, att styrelsen måtte söka åstadkomma ett eller ett par pärklag för att delta uti ofvannämnda gymnastikfest, hvarjemte styrelsen bemyndigades att samarbeta med Visby Bollklubbs styrelse för att i början af maj få till stånd en försökstävling i stångstörtning.

Att delta såsom pärkspelare anmälde sig så många aspiranter att man genom lottning fick uttaga det erforderliga antalet, men till stångstörtning anmälde sig blott tre. Genom att anordna en bal anskaffades medel till reseomkostnaderna.

Fram i början på maj kom till föreningen inbjudning från organisationskomitén att sända ombud till ett under festen sammanträdande möte för öfverläggning om sammanslagning till ett förbund af Sveriges fria gymnastikföreningar. Härtill utsågs Redaktör Alg. Sandberg, och då det torde intressera en och annan huru gotlänningarne skötte sig vid festen i Stockholm, så hemta vi följande fragmentariska utdrag ur herr Sandbergs referat till G. A. angående

den internationella gymnastikfesten i Stockholm d. 15—19 maj 1891.

Våra gotlänningar

kommo, som bekant, upp till Stockholm pingstdagens morgon och sedan de i trupp tågat upp till Sieverska kasernen på söder, der logis var beredt åt de i gymnastikfesten deltagande från andra orter, samlades de ånyo vid 1-tiden å Riddarholmen och aftågade gemensamt till idrottsplatsen. Vid ingången, som bevakades af pickelhufsklädda poliskonstaplar, måste lösen gifvas för att slippa in. Och denna lösen lydde: "Löjtnant Scherstén". Den gafs och man blef insläppt på kaserngården.

Der var det bollspelet skulle försiggå. Det var en vidsträckt, tämligen jämn plan med hårdt tilltrampad sand. Så fort man hunnit orientera sig, lades pärkarne ut och försöks spelen började. Man måste ha klart för sig, hur pass hård stöt bollen tog. Man öfvade sig och var belåten.

Det var ännu ett par timmar, tills spelet skulle försiggå, hvarför de gotländske pärkmännen begagnade tiden att taga täfningarne ute på idrottsplatsen i betraktande. Men när defileringen försiggått, gälde det att genast vara redo. In på kaserngården marscherade då ett par kompanier gardister, bildande häck rundt omkring densamma för att freda bollspelarna för den påträngande folkmassan.

När konungen och kronprinsen anländt, började spelet. På ena sidan af gården spelade tvenne lag ur Visby Bollklubb och Idrottsförening, bestående af hrr Hauffman och Hederstedt (pärkvarlar), V. Nyberg, J. Hellgren, Hedström, Lindström, Ericksson, L. Munthe, doktor Munthe, N. Broander, V. Engström, N. Lindström, A. Berglund, A. Holst; å den andra uppträdde allmogelaget, bestående af: K. Jacobsson, Buttle, E. Danielsson, Veskinde, Viktor Bolin, Spröge, O. Göransson, Spröge, Niklas Pettersson, Mästerby, Oskar Jacobsson, Väte, O. Hägg och J. Hägg, Hejde, skollärare Bendelin, Veskinde, F. Nilsson, Roma, Axel Eklund, Fole, Karl Karlsson, Fröjel, Oskar Östergren, Östergarn, och J. Båtelsson, Ejsta.

Det var tydligt att spelet af den stora allmänheten åskådades med största intresse. Öfver allt diskuterade man dess idé, följde bollen, som gång efter annan beskref en hel rad af vackra lyror, och när något riktigt vacker hugg gjordes, framför allt om det skedde med foten, höjdes bravorop. Särskildt konungen och kronprinsen syntes lifligt intresserade. Den förre aflägsnade sig efter en stund, men den senare kvarstannade, tills spelet strax före kl. 5 hunnit avslutas.

Och det må till gotlänningarnes heder sägas att de samtliga skötte sig mycket väl, om man tager i betraktande

att det ännu är så pass tidigt på året, att spelet för året hemma ännu ej hunnit komma i gång. Härtill kom äfven att väderleken var mycket otjenlig. Tåta regnskurar föllo och en intensiv blåst besvärade.

Med det gotländska pärkspelet afslötos festligheterna för dagen. Ännu en park skall gå af stapeln, nämligen tredjedagen på eftermiddagen inför de kungliga och särskildt inbjudna, intresserade och idrottsmän. Detta blir den egentliga uppvisningen, som just pågår, då detta skrives. Vid detta tillfälle komma att till allmogemännens genom lott utsedda pärkvarlar af drottningen utdelas de till minne af festen präglade medaljerna.

Stångstörtningen och Tossing the caber.

Anandagen gick in med strålände sol och sommarvärme. Äfven denna dag började idrottstävlingarne kl. 1 midnatten, sedan konungen, drottningen, kronprinsen, de båda små prinsarne, prinsen och prinsessan Bernadotte samt prins Eugen jämte uppvaktningar anländt.

Programmet var, kan man säga, en repetition af allt hvad under öfriga dagar förekommit. Der var hastighetslöppning på 150 meter, gångtävlan (2,500 meter), höjdsprång, brottning, häcklöppning, spjutkastning, stafsprång, (hoppa strikel), hinderlöppning, kulstötning, längdsprång, uthållighetslöppning, dragkamp m. m. Men under allt detta hörde man öfver allt sägas: "När kommer stångstörtningen? När skola gotlänningarne täfla med skottarne?" Det var tydligt att denna täflan mot sågs med största intresse.

Så blef klockan 4 på e. m. och en stafett kom löpande: "Hvar äro de gotländske stångstörtarne?" frågade han brädskande. De kommo fram. Det var sergeanten vid Gotlands infanteriregemente J. Ahlvengren, V. Berg, Visby, och V. Pettersson, Follingbo. Rockarne kastades af och om venstra armen sattes mörkblåa bindlar.

Så mättes ut på marken ett afstånd af 8 meter — ungefär så långt som stängen kastades vid försökstävlingen i Visby 10 Maj. Och gotlänningarne släpade fram sin stång.

Konungen och kronprinsen stodo alldeles i närheten. Särskildt den förre var synbarligen intresserad. Medan skottarne ännu dröjde något, kom både en och annan idrottsman fram och synade stängen.

— Hur går det till? frågade man.

En af gotlänningarne visade det, bröt upp stängen med kraft och fart.

— Jaså, på det sättet. Nå, låt då mig försöka — sade en grofväxt finne i elegant sportdrägt.

Och han tog stängen. Han bröt en gång, två gånger,

så att blodet steg honom åt hufvudet. Men stängen rörde sig icke från marken. När sedan en annan af gotlänningarne åter lätt bröt upp den, då ropade konungen bravo. Och rundt omkring hörde man: "Det var ena säkra karlar".

Nu kommo skottarne, de tre högländarne i sina klädsamma uniformer med kjolar och sandaler. Det var verkliga atleter, tränade och härdade. Deras namn voro: sergeant Middleby vid 93:e höglandsregementet, Lockhart Bogle, London Scottish Rifle Vol., och soldat Gray vid 93:e höglandsregementet.

Äfven de hade sin stång med sig. Ja, det var egentligen ingen stång, utan snarare en jämntjock bjelke, något kortare än den gotländska stängen.

— Skall denna brytas upp? — frågade gotlänningarne. Det gör ingen karl.

Nej, den skulle icke brytas upp. Ty det visade sig att stångstörtningen och Tossing the caber i sjelfva verket icke var samma sak. Skottarne resa upp sin stång så godt de kunna, lyfta den i armvecket och söka sedan kasta öfver densamma på samma sätt som gotlänningarne kasta sin, utan att dock taga någon som helst hänsyn till kastets längd.

Täflingen — om man under sådana förhållanden får kalla den så — började. En efter en försökte sig skottarne på sin stång. De kastade och kastade. Inalles torde ett trettiotal kast ha gjorts, men endast en gång lyckades en af dessa muskulösa, tränade skottar att få om sin stång. Åskådarna stodo litet undrande. Var det icke meningen ett stängen i regel skulle kastas om? Säkerligen. Men då lyckades skottarne icke alldeles för väl, det var allmänna meningen, ehuru det var kraftprof nog, som de utvecklade.

Gotlänningarne trädde fram, en efter en. Lätt, och som det tycktes utan ringaste svårighet vräkte de upp sin stång, tre gånger hvar och en. Dock lyckades de icke alla lika bra. Sergeant Ahlvengren, som kastade alla sina kast uti i det närmaste rät linie, tog för hvarje kast respektive 8, 8,02 och 7,40 meter, V. Berg, hvilkens kast gingo något mera åt sidorna nådde 7,80, 6,22 och 6,52 meter, V. Pettersson erhöll 7,10, 8 och 7,28 meter, men lyckades deremot icke att få stängen väl öfver. Detta torde ha berott derpå att Pettersson sträfvade efter att kasta väl långt, hvarjämte han beklagligt nog icke vare sig under pingstdagen eller annandagen mätte riktigt väl. Uppbrytningen gjorde Pettersson dock öfverlägset. För hvarje af gotlänningarnes lyckade kast, dånade bifallsåskorna och bravoropen ljödo från konungen och hela den kungliga sviten. Drottningen jämte prinsessan Bernadotte åskådade stångstörtningen från sin vagn.

När så kasten voro gjorda, stego gotlänningarne på

konungens uppmaning trygga och säkra fram till skottarnes stång. Lätt lyfte densamma alla tre. Nå de kastade visserligen ej om den — det hade skottarne ej heller gjort — men mycket felade ej att de gjort det lika bra som de, och detta utan någon öfning.

Då gotlänningarne sedan uppfordrade skottarne att pröfva på deras stång, mötte de i början detta med enständiga "no, no"; men gingo slutligen deran. Dock, det gick dem som finnen: de kunde knappast röra stängen från marken. Härmed ha vi dock icke velat säga något underkännande om någondera sidans kraftprof.*) Möjligen ligger konsten på båda hållen lika mycket i öfningen som i styrkan.

Utän öfverdrift torde kunna sägas både att gotlänningarne visade sig skottarne öfverlägsna och att stångstörtningen var den af dagens idrottstävlingar, som kanske väckte största intresset. Konungen upphörde ej att yttra sitt uppmuntrande bifall till gotlänningarne, som han vänligt språkade med och klappade på axeln.

Äfven denna dag afslutades af gotlänningarne, ty efter stångstörtningen utdelades prisen, bestående af ett halft hundra silfverpokaler. Af dessa föllo två på gotlänningarnes lott. Sergeant Ahlvengren fick en såsom ett första och V. Berg en något mindre såsom andra pris.

På fest.

Kl. 1/2 9 på aftonen skedde den femte internationella gymnastikfestens afslutning genom en bankett i Berns salonger. Till den samma, som var besökt af omkring 1,000 personer, voro de gotländske allmogemännen samt och synnerligen inbjudna.

Sedan en splendid supé afätits i den rymliga, stora salongen, anlände efter kaffet kronprinsen jämte uppvaktning, som superat i de s. k. götiska rummen.

Bland de närvarande syntes en mängd högre svenska officerare, åtskilliga ministrar, hvarjämte samtliga främmande gymnaster — äfven de qvinliga — och delvis klädda i sportsdräkt infunnit sig.

När den egentliga festen skulle börja, uppstämde Bricolisterna från estraden — "Vintern rasat", hvarpå kronprinsen utbragte skålen för konungen, hvilken skål följdes af fanfarer, hurrarop och folksången.

Vidare föreslog kronprinsen en skål för de monarker, hvilkas länder sändt representanter till gymnastikfesten, hvar-

*) Stockholms Dagblad yttrar: Kampen var synnerligen intressant att åse. Svenskarneingo gång på gång sin stång att slå öfver, under det att skottarne tydligen tagit sig vatten öfver hufvudet, i det att de trots upprepade försök ej lyckades störta sin koloss mer än en enda gång.

på öfverste Ankarercrona höjde glaset för kronprinsen, festens beskyddare. Då denne tackade, sägande att han aldrig skulle ångra att han ställt sig i spetsen för festen, dånade bravo- och hurraropen.

Hufvudtalet för festen hölls härefter af professor F. Holmgren, dervid han på ett särdeles värtaligt sätt framhöll betydelsen deraf, att qvinnan nu kommit med i det gymnastiska arbetet.

Sedan höllos tal för de olika nationer som voro representerade vid festen, och besvarades desse af de respektive utländske föreningarnes anförare. Stort bifall väckte den af kapten Schenström utbragta skålen för Norge, och ändlöst jubel helsade prof. Holmgren, då han talade för finnarne. Det var ett mäktigt gripande ögonblick, och tårar syntes i många ögon. Handklappningarne ville aldrig sluta, då "Finska rytteriets marsch" spelades och "Suomis sång" sjöngs. Med sång slösdade för öfrigt under hela aftonen den utmärkta kören.

Franska ministern uttalade äfven från sitt land ett tack till Sverige, hvarefter han på kapten Balcks bröst fäste hederlegionens stjärna. Åter stormande jubel.

Och så fortgick det bortåt kl. $\frac{1}{2}$ 2 under den mest animerade och hjertliga stämning. Till sist utdelade kronprinsen åt de i gymnastikfesten deltagande föreningarne med anledning af densamma präglade minnesmedaljer af silfver, inlagda i ett etui och visande på ena sidan en gymnast med inskriften: *Mens sana in corpore sano.* (En frisk själ i en frisk kropp). Å Visby Bollklubbs vägnar mottogs denna medalj af kassör J. Hellgren och för Idrottsföreningen af litteratör Sandberg.

Solen höll på att gå upp, då man aftroppade från festen.

I mars 1892 hade föreningen anordnat en skridskotäflan för ungdom på sin iordningställda bana å Bleken. Svajande flaggor vid ingången utvisade att någonting festligt var å färde. En messingssextett utförde åtskilliga musiknummer och en myckenhet folk åsågo täfningarna, efter hvilkas slut Landshöfding Poignant utdelade prisen, hvilka utföllo sålunda:

I Konsttäckning för äldre (under 18 år):

1:a pris:	en pokal	tillföll	H. Alyhr
2:a "	en dolk	"	H. Cronstedt
3:e "	1 jagtflaska	"	I. Giertz.

I Figurteckning för yngre (under 15 år):

1:a pris:	en dolk	tillföll	B. Lindvall
2:a "	en bok	"	H. Bäckström
3:e "	1 knif	"	K. Pedersén.

I Hastighetsåkning för gossar (under 15 år):

1:a pris:	Ett par skridskor	åt	H. Dahlbäck	för	1 m. 21 s.
2:a "	En skridskonål	"	Ture Holmqvist	"	1 m. 22 s.
3:e "	"Vinteridrott"	"	Hugo Hansén	"	1 m. 25 s.
4:e "	En dolk	"	Osc. Söderberg	"	1 m. 31 s.
5:e "	En bok	"	Henning Johansson	"	1 m. 35 s.

Denna första lilla täflan var i allo lyckad och tycktes båda godt för skridskosportens framtid på Gotland.

Under hela detta år förekom för öfrigt intet af vigt, med undantag af att man beslöt inom föreningen bilda en afdelning velocipedåkare; för att ordna härmed sammanhängande frågor utsågs tandläkaren C. A. Samsioe.

I augusti 1893 uppdrog föreningen åt styrelsen att på tid och plats som densamma kunde finna lämplig anordna en idrottstävling för ungdom.

Den första idrottstävlingen för ungdom

egde rum den 23 sept. 1893 på planen nedanför paviljongen. De täflandes antal blef långt större än man vågat hoppas, ty det uppgick till omkring 150 stycken.

Anmälningarna skedde i tre olika åldersklasser: den första bestod af pojkar under 13 år, hvilka täflade i pärk, varpa, hastighetslöpning och bäddring; den andra gruppen utgjordes af 15—16-åringar, hvilka täflade i inslag i pärk, varpa och hastighetslöpning; samt slutligen ynglingar mellan 16—18 år, hvilka täflade uti alla ofvan namngifna öfningar, utom bäddring.

Såväl läroverksungdomen som folkskolans barn hade lof för dagen; från landsbygden hade äfven infunnit sig ett stort antal såväl deltagare som åskådare.

Den äldsta gruppen hade att uppvisa tvenne pärklag, det ena bestående af Stångabor, det andra var allm. läroverkets pärklag; mellan dessa uppstod en seg och spännande kamp, som slutade med Visbylagets seger.

Ett stort intresse väckte den park som spelades af ännu icke trettonåriga pojkar från Norrlanda och Alskog. De såväl slogo som mötte bollen förvånande bra.

Rundt omkring planen på bänkarna sutto massor af intresserade åskådare.

Då täflingarna voro till ända, utdelades prisen gruppvis af Rektor Jacobsson sålunda:

Första gruppen (gossar under 13 år):

- Pärk:** *1:a pris:* 10 kr. åt Alskoglaget best. af Wilh. Johansson, pärkkarl, Oskar Wiman, Hugo Olson, Sigurd Lindgren, Viktor Jacobsson, Fridolf Johansson, August Ahlqvist och Leonard Jacobsson, alla fr. Alskog;
2:a pris: 5 kr. åt Norrlandalaget best. af Herman Konradsson fr. Hablingbo, pärkkarl, Oscar Hanson, Patrik Bendelin, Osc. Jacobsson, Arvid Björkqvist, Elof Gustafsson, alla fr. Norrlanda, samt Anshelm Kellgren fr. Fole;
Hederspris: ett par skridskor åt hvardera af pärkkarlarna Johansson och Konradsson.
- Bäddring:** Gardelius från Visby erhöll 1 knif och 1 kr.; närmast kom Östergren fr. Visby.
- Varpa:** *1:a pris:* (knifvar) åt Ivar Smedberg, Karl Kolmodin och Rickard Pettersson;
2:a pris: (knifvar) åt Otto Ulfsparré, Edvard Wessman och Ragnar Uddin.
- Hastighetslöpfung:** (250 steg) *1:a pris:* skridskobiljett åt A. Pettersson Visby för 38 $\frac{1}{8}$ sec.;
2:a pris: (knifvar) åt Otto Stålhandske och Edvard Nordahl, båda från Visby, för 40 sec.

Andra gruppen (13—15-åringar):

- Inslag i pärk:** *1:a pris:* (slidknif) J. Olofsson, Silte;
2:a pris: (knif) A. Pettersson, Gammelnarn.
- Varpa:** *1:a pris:* (meterbok) W. Sandström, Visby;
2:a pris: (knif) W. Sjögren, Wisby.
- Hastighetslöpfung:** *1:a pris:* (knif) E. Kullin för 36 sec.;
2:a pris: (en bok) Tomas Sättervall för 36 $\frac{1}{8}$ sec.

Tredje gruppen (16—17-åringar):

- Pärk:** *1:a pris:* 10 kr. åt allm. läroverkets lag best. af: Adolf Pettersson, pärkkarl, Karl Ljungholm, Birger Gustafsson, Henrik Ihre, Karl Holmqvist, Karl Lindström och Karl Stålhandske;

Hederspris: (silfverpokal) åt Stångalagets pärkkarl, August Pettersson.

Inslag i pärk: (1 par skridskor) J. Lagergren, Butle.

Varpa: *1:a pris:* (1 skrifställ) A. Pettersson, Ekeby;

2:a pris: ("Fria Lekar" af Törngren) W. Karlsson, Lau.

Hastighetslöpfung: (1 par skridskor) Ernst Ahlberg, Hangvar, för 33 $\frac{1}{8}$ sec.

Dessa ungdomstäflingar egnade "Tidning för Idrott" en längre sympatisk artikel.

Tidningen skrifver:

"Den nu afhållna idrottsfesten för den gotländska ungdomen väckte feststämning i gamla sinnen; det var som om hägkomsterna från fem årtionden tillbaka rullades upp i en ny lefvande, förnygrad tafla hos männen från den tiden — ty märk väl, den gamle gotlänningen, som varit med om "pärk" och "varpa" i forna dar, håller ännu af dessa friska lekar och har sört öfver deras tillbakagång; han hade knappast trott att han skulle få upplefva den dag då den nya ungdomen skulle visa sig lika dugtig i "pärken" som han sjelf varit eller att han skulle få återse det lifliga, tilltalande skådespel som en skara pärkspelande ungdom bildar. Denna syn fröjdade nu hans hjerta och många voro glädjeyttringarna hos de gamle, då de sågo de unga leka — och leka så dugtigt, så skickligt!

Denna idrottsfest bevisade ytterligare exemplet makt hos ungdomen. De idrottstäflingar som gång efter annan blifvit anordnade af Visby idrottsföreningar ha manat ungdomen till efterföljd och väckt dess lust att pröfva sina krafter. Från början var det icke meningen att småttingarne på tolf år skulle få vara med; men så kommo de sjelfva och yrkade så käckt på sina rättigheter att få försöka sig, då de flitigt arbetat och kände sig stridsdugliga. — Nå ja, låt dem försöka en gång, var nog de ledandes tanke och försöket utföll så tillfredsställande att det säkerligen kommer att göras om. De små parflarne försvarade sin "pärk" och slogo sina bollar så säkert och med så öfverraskande beräkning att det gjorde gammalt folk godt in i hjerteteroten. Och säkert skola dessa ungdomar med maningsrik glädje minnas sin första offentliga täflan, då det gälde att segra eller förlora under det fars och mors, eller äldre anhörigas ögon, med kärlek och uppmuntran hvilade på de unga kämparne.

Vi lyckönska våra landsmän på den intressanta ön i Östersjön att ha lyckats bevara icke blott minnet utan ock sjelfva utöfvandet af dessa folklekar och idrottsöfningar, som utgöra en prydning för gotlänningen och en värdefull moralisk bund förvärdt vid uppfostran af denna gotländska ungdom".

Så långt "Tidning för Idrott". Kunde vi blott få i gång sådana ungdomstäffingar lite oftare, så behöfde vi aldrig frukta att våra fäderneärfda folklekars skulle komma på förfall.

Vid idrottsfesten i Göteborg den 14—16 maj 1894 var Idrottsföreningens ordförande Löjtnant C. S. Engström inkallad såsom medlem af den s. k. studienämnden, hvilken för öfrigt utgjordes af Major V. G. Balck, Professor Fr. Holmgren och Kapten Hj. Andersson.

Under år 1895 måste föreningen borttaga sitt å vågbrytaren belägna badhus, emedan hamnen var i behof af ökad kajutrymme.

I början af mars anställes å föreningens bana en

skridskotäflan.

Under stort tillopp af intresserade åskådare försiggick denna täffing. Till deltagande uti densamma hade ett 20-tal unge utöfvare i skridskosporten anmält sig hos hrr delegerade, Löjtnanterna Hj. Sillén och A. Zetterling samt Verkmästaren Emil Carlsson. Första täfflingen omfattade hastighetslöpning, hvaruti tolf täflande deltog. Derefter förekom figuräkning, hvarvid de täflande voro delade i 3 grupper:

a) ynglingar under 15 år till ett antal af 6 stycken; b) damer (ett 10-tal) samt c) ynglingar af 15—17 års ålder, af hvilken grupp endast tre anmält sig. Sedan programmet för täfflingarna genomgåts, afslöts det hela med en behagfullt dansad quadrille, hvar till musiken utfördes af en messingssextett, som äfven förut under täfflingarnas gång då och då låtit höra något muntrande stycke.

Efter quadrillens slut verkstälde borgmästaren Een prisutdelningen, hvarvid han tackade Idrottsföreningen, som anordnat dagens täffing, och varnade de unga skridskogångarne för att drifva utöfvandet af sin vackra och nyttiga idrott till förkonstling.

Pris tilldelades:

I hastighetsäkning:

- 1:a pris: (ett par skidor och entrékort för nästa säsong till skridskobanan) åt Otto Stenmark;
2:a pris: ("Vinteridrott") åt Halfdan Ternstedt;
3:e pris: ("Figuräkning") åt Richard Jacobsson efter omäkning med två andra.

I figuräkning:

a) ynglingar under 15 år:

- 1:a pris: ("Vinteridrott" och ett par skridskor) åt Eddy Vessman;
2:a pris: (en skridskonål) åt Thorsten Linde-Olsson;
3:e pris: ("Figuräkning") åt Ivar Een.

b) damer:

- 1:a pris: (en silfverbroch jemte entrékort till banan) åt Elsa Lindström;
2:a pris: (en silfverbroch) åt Jenny Degerman;
3:e pris: (en skridskonål) åt Thérèse Wedin;
4:e pris: (en skridskonål) åt Hild. Pedersén;
5:e pris: (en skridskonål) åt Ing. Wedin.

c) äldre ynglingar:

- 1:a pris: (ett par skridskor och ett entrékort till banan) åt Bengt Lindvall;
2:a pris: (en skridskonål) åt Carl Pedersén.

Då det emellertid visat sig, att det lemlager, hvarmed man belagt skridskobanans botten för att hindra vattnets borttrinnande, ej fullt motsvarande sitt ändamål, beslöt föreningen våren 1895 att belägga "Bleken" med cement.

Arbetet, som blef fullbordadt fram på sommaren, hade visserligen kräft en kostnad af öfver 3,000 kr., men så var också skridskobanan nu fullt färdig, denna skridskobana, för hvilken stadens pappor och mammor borde vara så tacksamma. Så lugnt att ha sina små på en isbana der de ej kunna "plumsa uti", så präktigt att ha dem inom stadens murar och veta hvar man kan finna dem.

I år kan Visby Idrottsförening fira högtidsdagen af sin tio-åriga tillvaro. Hvad hon under det tilländalupna decenniet utträttat har jag här i korthet sökt teckna. Skridskobanan med sina täflingar, badhuset och täflingarna för ungdom i de nationella lekarna, se der de tre vigtigaste faktorerna af hennes verksamhet.

Mätte emellertid Visby Idrottsförening under sin nitiske och kraftfulle styresmans ledning gå en ljus och lyckosam framtid till möte!

VISBY IDROTTSFÖRENINGENS LEDAMÖTER.

(Medlemmar 1887:)

Pr. Pettersson, Kapten
C. S. Engström, Löjtnant
M. Klintberg, Lektor
C. Malmberg, Grosshandl.
O. Swahn, Jernhandl.
J. Hellgren, Kassör
Joh. Munthe, Handl.
Elias Herlitz, e. o. Jägmäst.
Gunnar Bolling, Bokhållare
J. P. Eklund, Handl.
Eric Landström, Bokhållare
J. Bergenstjerna, Kamrer
O. Cederström, Friherre
P. A. Andersson, Postexp.
Carl Häggström, Guldsmed
E. Poignant, Landshöfding
Emil Sjöström, Agent
Ax. Pettersson, Ängb.-komm.
Eman. Nyman, Handl.
Niklas Söderberg, Intendent
Edv. Cramér, Konsul
Herm. Hedström, Docent
Gustaf Falck, Löjtnant
Vilh. Engström, v. Härads höfd.
Rudolf Wahlström, Notarie
John Bachér, Länsbokhåll.

Henrik Munthe, Docent
Emil Lindberg, Adjunkt
Adolf Laurin, Löjtnant
Ernst Sillén, Löjtnant
Alrik Dahlqvist, v. Härads höfd.
N. Mannerhjerta, Löjtnant
D. Waldenberg, Folkskollär.
A. Wedin, Bryggmäst.
M. Goldensohn, Handl.
Hj. Klint, Kontorist
D. A. Malmros, Grosshandl.
G. T. Romdahl, Konsul.

(Invalde 1888:)

Aug. Weström, Redaktör
Nils Lindström, Handl.
Nils Holst, Kontorist
Arvid Kolmodin, Kapten
Eric Pettersson, Bokhållare
Victor Pallin, Redaktör
Algot Sandberg, Redaktör
Herman Hägvall, Bokhållare
Fr. Lindbom, Provisor
Hj. Sandberg, Maskinist
Nils Rosman, Kammar skrifv.
Wilh. Ljungberg, Bokhållare
Gunnar Kahl, Stationsinsp.
Lars Sällergren, Kapten

K. Havrén, Pastor
Oskar Arweson, Bokhandelsb.
Reinh. Dassow, Landtbrukare
Ernst Ekman, Kontorist
Arvid Grönstrand, Jernhandl.
Sven Rosman, Ritlärare
Cari Degerman, Handlande.

(Invalde 1889:)

Ant. Olsson, Bokhållare
Albin Duse, Handlande
Emil Eneman, Länsman
Rud. Eneman, Landtbrukare
A. Bengtsson, Fabrikör
A. Zetterling, Löjtnant
Edv. Pettersson, Bokhållare
J. Johansson, Bokhållare
P. J. Gerdén, Skollärare
Carl Wickström, Löjtnant
Fr. Lindström, Direktör
Adolf Holst, Kontorist
C. A. Samsioe, Tandläkare
Hj. Andersson, Biljardegare
J. A. Fridholm, Notarie.

(Invalde 1890:)

Emil Dahlman, Bokhållare
Wilh. Klintberg, Bokhållare
Sexten Janzon, Stadsfiskal
Gustaf Hellgren, Ingeniör
Arvid Rosman, Kontorist
Arvid Forsberg, Kontorist
Elias Krokstedt, Bokhållare
G. Söhrman, Handlande
Svante Lindström, Länsman
Nils Hallin, Bokhållare
Axel Danielsson, Bokhållare
Wilh. Procopée, Handlande
G. Jacobsson, Verkmästare
Fr. Lindqvister, Bokhållare.

(Invalde 1891:)

E. Hellgren, Löjtnant

P. B. Ström, Kapten
Gabriel Herlitz, Landtbrukare
Herman Wessman, Bokhållare
O. M. Engqvist, Brefbärare
Hj. Norrby, Slöjdelev
L. P. Olsson, Bokhållare
Ivan Giertz, Bokhållare
Ad. Hauffman, Kandidat
F. Smedberg, Veterinär
Axel Cedergren, Kakelugnsn.
Wilh. Cramér, Härads höfding
A. Andersson, Bokhållare
J. Hederstedt, Veterinär
Karl Procopée, Provisor
Josef Eneqvist, Apotekare.

(Invalde 1892:)

Th. Stålhandske, Löjtnant
F. Pettersson, Bokhållare
Lars Broander, Kontorist.

(Invalde 1893:)

John Wessman, Reservlöjt.
Gunnar Öfverberg, Kontorist
J. Skoglund, Urmakare
Axel Janson, Kontorsskrif.
Birger Rosén, Apotekare.

(Invalde 1894:)

Olof Bolin, Bokhållare
Sten Leatz, Löjtnant
Urb. Lundgren, Löjtnant.

(Invalde 1895:)

Karl Johansson, Bokhållare
H. Alyhr, Bankvaktmästare.

(Invalde 1896:)

Anton Arveson, Bokhållare
Henrik Ihre, Kontorist
Axel Lindbom, Provisor
Gunnar Norrby, Bokhållare
H. Hallbom, Bokhållare.